

in, die weduwe is, tezamen met een zuster: een onderwijzeres, en twee broers, die beiden procuratiehouder zijn. Later verhuist dit gezin naar de Beneden Oostzeedijk 183A. Zien wij het goed als wij constateren dat de bruidegom iemand 'uit een beter milieu' heeft genomen? Maar dan zal hij die maatschappelijke achterstand snel inlopen. Open oog en gezag, toewijding, die eigenschappen komen te pas in Rotterdam. De eerste negen jaren zijn er nog geen kinderen om hem heen, zodat hij de handen voor veel vrij heeft.

De bakkerij wordt nu verwisseld voor een baantje als bediende bij een kolenhandel, waarvan de naam niet bekend is. Ligt het niet voor de hand dat het Van Nievelt & Co. is geweest, welke onderneming behalve in expeditie en convoiloperij in de kolenbranche geïnteresseerd was? H.A. van Nievelt Junior zou dan later Goudriaan hebben uitgenodigd met hem twee ondernemingen op te zetten, omdat hij hem van vroeger jaren al kende. Vervolgens treedt Albert bij de firma C. Steinweg in dienst, die de directie van het Handelsveem voerde (1887-1889). Daarna wordt het de firma Wambersie & Zoon, een cargadoorschuis van grote naam sinds Emanuel Wambersie het in 1820 in de Maasstad vestigde. Het kantoor was gelegen aan de Prins Hendrikkade Westzijde 6, en de leiding ervan berustte in die dagen bij Antoine Plate, J. Visser Jaczn en W.A. Engelbrecht, onder wie eerstgenoemde zich veel moeite voor de jongste bediende gaf. Deze leerscholen brachten Goudriaan allerlei facetten van het veelzijdige havenbedrijf bij: commercie, expeditie, veem en opslag, stuwadoors- en cargadoorswerk. Ook het aspect van de zeevaart kwam daarbij om de hoek kijken. Als achttienjarige werd hij al door zijn patroon op een zakenreis naar Archangel gezonden en hij bracht het er goed af ook! Terwijl hij zich bij Wambersie & Zoon omhoog werkte - hij werd er procuratiehouder - liet hij zich in met de Vereeniging van Handelsbedienden 'Mercurius'⁸). Daarvoor vocht het merendeel der ambitieuze employés in hun jeugd. Het ging in die dagen heet toe rondom allerlei problemen, welke voor ons allang overwonnen standpunten zijn, zoals de vrouw op kantoor en haar lidmaatschap der Vereeniging; de opleiding, examens en diploma's; de arbeidsvoorwaarden; de centralisatie-gedachte, volgens welke Rotterdam het niet voor het zeggen zou hebben, maar alle afdelingen gelijkberechtigd één landelijke vereniging zouden vormen onder een door die afdelingen gekozen hoofdbestuur. Goudriaan verdedigde natuurlijk die eenheidsgedachte, zoals hij